

[Ørila Møller.]

trukket så mange principielle standpunkter op og også fundet en vis form for enighed, at der kan stå et klart indtryk af debatten bagefter.

Jeg skal nøjes med nogle enkelte kortfattede kommentarer til nogle af de ting, der har været fremme.

For det første noterede jeg, at fremskridtspartiets ordfører gjorde sig til talsmand for, at licensbetalingen finder sted over skatterne. Det har jeg noteret med tilfredshed. Det er et synspunkt, som socialdemokratiet igennem adskillige år har arbejdet for. Det er ikke tiden nu at komme med konkrete forslag om det, men der er jo en mulighed for, at der nu er en anden politisk situation i folketinget end tidligere.

Hr. Niels Helveg Petersen havde tilsyneladende misforstået mig, eller også har jeg udtrykt mig meget uklart; det er jo de to muligheder, der foreligger. Jeg har bestemt ikke talt om, at der skulle være en form for, at radioråd og medarbejdere holdt hinanden i skak, tværtimod. Min opfattelse er den, at det samarbejde, der dér skal være, må være præget af åbenhed, af drøftelse, af et ønske om at nå frem til gode resultater.

Så er der to ting, jeg godt ville give hjertelig tilslutning til. Det er spørgsmålet om personalepolitikken, fleksibiliteten og uddannelsespolitikken, og jeg ved fra tidligere arbejde i radiorådet, at dér har der hidtil været en meget positiv holdning til disse ting, men det kniber jo altså med økonomien, og det er også det, der i nogen grad er årsagen til, at det nordiske tv-samarbejde ikke er blevet udbygget stærkere. Det har jo ikke altid været lige let at komme til dette ting og skulle snakke om licensforhøjelser, og det har altså betydet noget på disse punkter.

Til hr. Erhard Jakobsens indlæg denne kommentar: jeg tilhører ikke den gruppe, der tror på aviser. Jeg ved ikke, om jeg tror på ret meget andet end Vorherre, men én ting er i hvert fald sikkert: det er ikke nok at sige, at man ikke vil det ene eller det andet, forhåndscensur, personforfølgelse osv. Jeg er optrænet til også at være kritisk, når ordene kommer, og der var én ting i hr. Erhard Jakobsens indlæg, som gjorde mig noget urolig. Det var spørgsmålet om at skulle til at tage fat på holdningerne. Hr.

Poul Dam var inde på nøjagtig de samme betragtninger. Det kan medføre en vældig stærk personlig vurdering, som kommer til at berøre tanker, der har med censur at gøre.

Om hr. Erhard Jakobsens forslag om drøftelse her i folketinget bare den bemærkning, at i bemærkningerne til det lovforslag, der blev vedtaget i sidste samling, er der åbnet mulighed for, at ved fremsendelsen af regnskabet til folketinget kunne der komme en debat, og denne form ville jeg altså foretrække fremfor den mere formaliserede igennem kulturudvalget.

Dermed har jeg taget stilling til de væsentligste ting. Der er kun én ting i forbindelse med hr. K. Helveg Petersens tale, og det er spørgsmålet om at blande sig i programlægningen. Radiorådet har muligheder både for efterkritik og for drøftelse af selve den vide programlægning en gang om året, når de store planer bliver forelagt. Da er der mulighed for at være med i en drøftelse af balancen mellem de forskellige anskuelser og interesser, så altså på det sted kan man komme ind uden at øve censur.

Vestergaard Eriksen (FP):

Jeg forstod på hr. Lembourn, at han ikke var så meget for, at vi skulle drøfte det program, der sendes i radio og fjernsyn, men på den måde Danmarks radio er bygget op mener jeg, at det må være en af de naturlige ting at drøfte her i folketinget. Det er ligeegyldigt, hvor mange eventuelt dygtige medarbejdere der kan være, og at vi har både radiohus og fjernsyn og det hele, hvis vi ikke også skulle kunne drøfte programmerne.

Dertil vil jeg yderligere gøre den bemærkning, at den provokation, der er omtalt også fra anden side, er noget, der desværre foregår meget tit i radio og fjernsyn, men det, vi påpeger meget fra fremskridtspartiets side, er, at vi fremover byder vore seere og vore radiolyttere et program, man kan være bekendt.

Så forstod jeg på hr. Arne Christiansen, at man havde for lidt om erhvervslivet, og hvis det var sådan ment, at det ligesom er skudt ud, så er jeg fuldstændig enig med hr. Arne Christiansen heri, lige så vel som når hr. Erhard Jakobsen betegnede det som en uforkammethed mod erhvervslivet. Jeg